

ΚΛΕΙΩ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ

ΜΗΝΟΣ ΕΝ ΔΕΙΨΙΑΙ.

Τόμος Γ'.
ΑΡΙΘΜ. 20 (68).

Συνδρομή, ἀρχομένη ἀπὸ 1. Ἰανουαρίου καὶ 1. Ἰουλίου ἑκάστου ἔτους, ἐξέμνητος μόνον
καὶ προπληρωτέα: Πανταχοῦ φράγμα χρ. 10 ἢ μάκρ. 8.

ΕΤΟΣ Γ'.
τῇ 15/27. Ὀκτωβρίου 1897.

ΤΑ ΕΝ ΒΟΥΔΑΠΕΣΤΗ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΗΡΙΑ ΤΟΥ ΑΝΔΡΙΑΝΤΟΣ ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΥ ΔΕΑΚ.

Ὁ Δεάκ (Ferencz Deák) ἐγεννήθη τῷ 1802 ἐν Kettida, πόλει τῆς Οὐγγαρίας, ἐξ εὐκαταστάτου καὶ εὐγενοῦς ἑλληνικῆς οἰκογενείας, καταγομένης τῶν ἐν Ζέμωνι ἑλλήνων, ὡς μαρτυροῦσιν οἱ ἐτι ἐπιζῶντες ἐνταῦθα συγγενεῖς αὐτοῦ.

Ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας ἐσπούδασεν εὐδοκίμως τὴν ἐγκύκλιον παιδείαν, καὶ τελευτᾶν τὴν νομικὴν ἐπιστήμην ἐν Οὐγγαρίᾳ, Γερμανίᾳ καὶ Γαλλίᾳ καὶ τριακονταετῆς ἐξελέγη βουλευτὴς τῆς ἐπαρχίας αὐτοῦ.

Διὰ πολιτικοῦ σταδίου 43 ἐτῶν, ὑπεστήριξε πάντοτε τὴν ὀρθὴν καὶ πρακτικὴν γνώμην, οἱ δὲ συμπόλῳται αὐτοῦ ἔδρεψαν καὶ δρέπουσι τοὺς καρποὺς τῆς μετριοπαθείας καὶ τῆς φρονήσεώς του. Τῆς δ' ἐμπιστοσύνης καὶ τῆς ἀγάπης τῶν Οὐγγρων ἤρξατο ἀξιούμενος ὁ Δεάκ, ἀφ' ὅτου ἐν ἔτει 1833 ἐκάθησε τὸ πρῶτον ἐν τῇ Διαιτῇ τοῦ Πρεσβούργου, ἣ δὲ δημοτικότης του διήρκεσε μέχρι τῆς 1. Ἰανουαρίου 1876, ἔτε οἱ Οὐγγροι φιλελεύθεροι ἀπεχαιρέτησαν διὰ παντὸς τὸν θνήσκοντα ἔξοχον καὶ περικλητὸν ἀρχηγόν των. Ὀλίγοις πολιτικοῖς ἄνδρες τῶν τε ἀρχαίων καὶ τῶν νεωτέρων χρόνων, ὑπῆρξαν τέσσοι συνεπεῖς πρὸς ἑαυτούς, καὶ ἐκρίθησαν ὑπὸ τῶν συγχρόνων τόσοι δικαίως· ὁ Δεάκ ζήσας καὶ ἀναστραφείς ἐν μέσῳ τῶν ἀσπῶν τῆς Βουδαπέστης ἐπὶ 40 ἔτη, δὲν ἦτο δυνατόν νὰ λησμονηθῇ ταχέως ὑπὸ τῶν συμπολιτῶν του.

Ὡς πάντες οἱ Οὐγγροι πατριῶται ἤθελε καὶ ὁ Δεάκ τὴν ἐθνικὴν τῆς Οὐγγαρίας αὐθυπαρ-

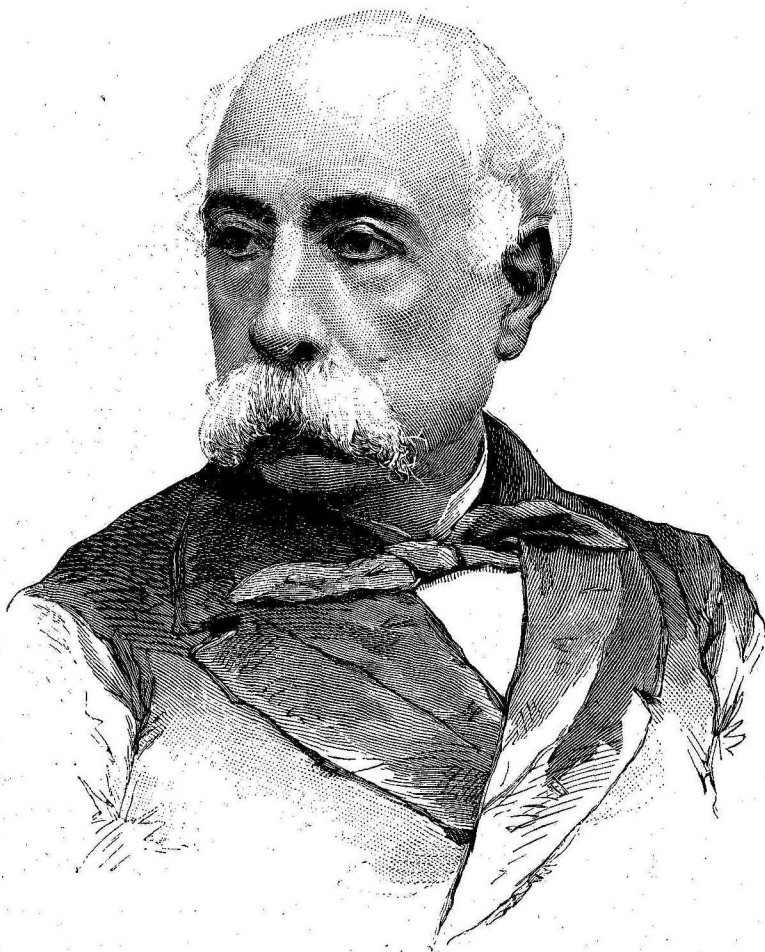
ΚΛΕΙΩ. ΤΟΜΟΣ Γ'.

ξίαν τε καὶ αὐτονομίαν, ἀλλ' ἐν ἀντιθέσει πρὸς πολλοὺς ἐξ αὐτῶν ἐφφάνει, ὅτι ἡ Οὐγγαρία θὰ ἐτήρει καὶ τὴν ὑπαρξίν της καὶ τὴν ἐν Ἑυρώπῃ θέσιν της ἀρίστα, διὰ δυναστικῆς ἐνώσεως πρὸς τὴν Αὐστρίαν· ὅθεν ὁ ὕπ' αὐτοῦ ἐκπονηθεὶς *δυασμὸς* (dualisme) πληροῖ τὸν διπλοῦν τοῦτον σκοπόν. Δὲν ἐλησιμόνησαν οἱ Οὐγγροι ἐκ τίνος φρικαλέας θέσεως ἐξ-ἤγαγεν αὐτοὺς πρὸ εἰκοσαετίας τὸ νῦν ἐπικρατοῦν σύνταγμα τοῦ Δεάκ.

Οἱ Οὐγγροι ἀναμνησκόναται εὐγνωμόνως τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ ἐπιφανεστάτου καὶ ἀτρομήτου πολεμίου τῆς καταπίεσεως, τῷ μεγάλῳ πατριώτῳ, ὅστις οὐδέποτε ἐπαύσατο παλαιὸν καὶ διαμαρτυρόμενος, ὅστις οὐδέποτε ἀπέγνω, καὶ ἤγαγεν ἐπὶ τέλους τὸ Οὐγγρικὸν ἔθνος ἐκ τοῦ σκίου καὶ τῆς δουλείας, εἰς τὴν ἐλευθερίαν καὶ εἰς τὸ φῶς. Ἀλλὰ τὸ ἰδιαιτερόν αὐτοῦ διακριτικὸν εἶναι, ὅτι ἐξ ἀρχῆς μέχρι τέλους ἐκράτησεν ἀσβεστον τὴν δῆδα τῆς συνταγματικῆς ἐλευθερίας.

Καὶ κατὰ τὰς ῥωφεωτάτας ἄρας δὲν ἀπώλεσε τὴν ἐπὶ τὸ εὐτυχὲς μέλλον τῆς Οὐγγαρίας πίστιν, μόνος δ' αὐτός, διὰ τοῦ χρηστοῦ χαρακτήρος καὶ τῶν σοφῶν συμβουλῶν του, ἐπετέλεσε τὸ θαῦμα τῆς ἐν ἔτει 1867 συνδιαλλαγῆς τῆς Οὐγγαρίας μετὰ τοῦ Μονάρχου αὐτῆς, χωρὶς ν' ἀποληφθῇ οὐδὲν ἴχνος μνησικακίας.

Τῇ 29. τοῦ παρελθόντος μηνὸς Σεπτεμβρίου μετὰ πρωτοφανοῦς λαμπρότητος καὶ μεγαλοπρεπειας, ἐτελέ-

ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ ΚΡΙΣΠΗΣ.

Πρωθυπουργὸς τῆς Ἰταλίας.